

Posudek konzultantky

na rigorózní práci Jakuba Maura na téma:

Práva a povinnosti advokáta ve vztahu ke klientovi

Autor předkládá k hodnocení rigorózní práci o nadprůměrném rozsahu 135 stran vlastního textu.

Práci doplňují resume v anglickém jazyce, seznam klíčových slov a seznam použité literatury.

Práce je systematicky rozvržena do II. hlavních částí, a ty pak následně vnitřně do kapitol. V nich se autor postupně zabývá otázkami, které podle jeho přístupu naplňují jeho rigorózní zadání. Systematiku hodnotím jako v zásadě logickou a věcně správnou. Text práce působí poměrně přehledně a vyrovnaně. Těžištěm práce je pak, co do rozsahu i obsahu, její část druhá.

Jako úvod do tématu slouží autorovi zamyšlení nad právem na právní pomoc a nad rolí advokáta v justičním systému. Takový přístup hodnotím jako správný, neboť umožňuje autorovi komplexní a obecný pohled na vztah mezi advokátem a klientem, který je v zásadě soukromoprávní povahy. Autor v úvodu své práce správně poznamenává, že na našem území poskytují právní pomoc advokáti, zahraniční advokáti a evropští advokáti. V dalším se však již věnuje jen advokátům tuzemským (s výjimkou poznámky na str. 70). V této části práce autor rovněž stručně komentuje principy vztahů advokáta ke klientovi a k soudům.

Druhá část hodnocené práce, jak již bylo uvedeno shora, se již podrobně věnuje vlastnímu tématu rigorózního úkolu. Vnitřní systematika této části práce je dána autorovým přístupem, na základě kterého je vztah advokáta a klienta rozebírán jako vztah právní, tj. připomínají se právní důvody jeho vzniku, jeho obsah a konečně způsoby zániku, resp. jejich následky.

Autor začíná poznámkou na téma volby advokáta a správně zmiňuje faktory, které volbu advokáta ovlivňují i s ohledem na různé typy klientů. V té souvislosti autor rovněž komentuje propagaci služeb advokátů prostředky, které jsou běžné u jiných typů podnikání. Dále autor rozebírá i závažný problém střetu zájmů jako překážku vztahu advokáta a

klienta. Tyto poznámky jsou zpracovány na základě dobré znalosti platného práva i stavovských předpisů advokacie, stejně jako kárné praxe.

Ohledně právních důvodů vzniku vztahu mezi advokátem a klientem autor podrobně rozebírá jak smlouvu, tak rozhodnutí soudu, resp. též rozhodnutí České advokátní komory o určení advokáta ve smyslu § 18 odst. 2 a násl. zák. o advokacii. V rámci ústní obhajoby by se autor mohl vyjádřit k otázce event. smluvního vyloučení práva advokátova práva substitute. Na straně 53 autor pomíjí ustanovení § 29 odst. 4 Občanského soudního řádu, podrobně se mu však věnuje posléze na str. 74. Naopak kladně hodnotím, že pokud jde o ustanovování advokáta soudem, zmiňuje autor úpravu platnou i pro správní, trestní i ústavní soudnictví.

Před analýzy jednotlivých práv a povinností advokáta ve vztahu ke klientovi autor vhodně předřazuje úvahu o nezávislosti advokáta. To je žádoucí právě s ohledem na zvláštní roli advokáta v justičním systému.

Třetí kapitola téže části je uvozena opět obecnou poznámkou o zastupování účastníků řízení advokátem, a to ve všech typech soudnictví. Autor tak činí, podle svého vyjádření proto, že řízení před soudem podle něj klade na advokáta nejvyšší nároky (viz str. 69). Oceňuji autorovy postřehy ohledně nedůslednosti úpravy zastoupení účastníka řízení evropským advokátem (str. 71). Stejně hodnocení platí i ohledně autorova názoru ohledně zastoupení účastníka řízení několika zástupci současně. Svůj názor by však měl v rámci ústní obhajoby doplnit o řešení event. střetu podání, která by tito zmocněnci učinili současně a s opačnými procesními důsledky.

Dále pak již jsou již autorem rozebírána jednotlivá práva a povinnosti advokáta, resp. nejvýznamnější z nich. Pochybnost vyvolává systematické zařazení odpovědnosti advokáta, jakkoli je (odpovědnost za škodu) součástí vztahu advokát klient. Autor se postupně věnuje povinnosti advokáta chránit a prosazovat práva o oprávněné zájmy svého klienta a řídit se jeho pokyny, informační povinnosti advokáta a právu klienta na informace, povinnosti mlčenlivosti, zákazu střetu zájmu (komentovanému již v souvislosti se vznikem vztahu advokát a klient), substitučnímu oprávnění advokáta, povinnosti advokáta vést dokumentaci, právu advokáta na odměnu, již zmíněné odpovědnosti advokáta) a povinnosti při ukončení vztahu s klientem.

Konstatuji, že téma je zpracováno na základě autorovy výborné znalosti platného práva. Úvahy nad konkrétními instituty a problémy jsou zasvěcené a autor dobře volí i další prameny (např. soudní rozhodnutí nebo rozhodnutí kárných orgánů advokacie).

Tuto část práce uzavírá komentář ohledně zániku práv a povinností mezi advokátem a klientem (což je třeba přesně odlišit o zániku vztahu advokát klient) a autor se jimi zabývá podle toho, zda vztah zanikl z podnětu advokáta či klienta. Je třeba doplnit, že některá práva a povinnosti však přetrvávají i poté, např. povinnost mlčenlivosti.

Práce je uzavřena stručnou poznámkou osvětlující autorův přístup k tématu s některými jeho polemickými úvahami.

Celkově hodnotím rigorózní práci Jakuba Maura jako práci, která svým rozsahem, obsahem i způsobem zpracování splňuje požadavky kladené na tento druh prací a je proto způsobilá být předmětem ústní obhajoby.

V Praze dne 5.dubna 2010

Doc.JUDr.Aleša Macková, Ph.D.

konzultantka rigorózní sspráce
